

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984625088/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

DET er anden juledag; folk kommer fra kirke. Den sne, som alle gode julebæfter bringer, kendes der som sædvanligt ikke noget til. I tusmørket kan der lige skelnes en nuance mellem himmel og jord, det ene er blågråt, det andet gulgråt. Landevejene ligger over jorden som fede grødomslag; folk længes efter vinter til at knurre deres drivende øjne, dryppende næser, tilklidrede halse og tykke stemmer.

Fru Laursen følges med konsulinden. Dennes ansigt er egentlig ikke uskønt, men man kunde ha ønsket noget mere kød på det; læberne er slemst forurettede, og øjnbrynene synes at gro på det bare ben. Ved at se på hendes hals kommer man til at tænke på kråsesuppe.

De taler om prækenen.

»Ja, det var jo nok en dejlig præken,« siger fru Laursen, »men jeg ved ikke, jeg synes rigtignok, den var langtrukken; det er ligesom man blir -- nej, ikke træt, men --«

»Man blir ikke træt af Guds ord,« svarer konsulinden og ser stræng ud, hvad hun, med sin magerhed, har særlig let ved.

»Nej, det gør man heller ikke, det må man naturligvis ikke, men det er ligesom det samme stadig kommer igen og --«

»Guds ord er ikke som en anden underholdning, der skal gøres afvekslende.«